

حقوق اساسی . (۱)

ترجمه و تأثیف «عبدالله» .

«حقوق اساسی» (۲) از علوم مهندسی است که دانستن و فهمیدن آن برای اهالی یک مملکت مشروطه آزادی طلب از واجبات اویه است . چون تمام ترقیات و نیکبختیهای هیئت جامعه بشری منوط به علم و عمل است و هر کسی باید مطلوب خود را بشناسد و خواهند مجهول مطلق نباشد ، لهذا «حقوق اساسی» ترجمه و تأثیف یکی از فضلای هرمند را که سابقاً در جریانه «سروش» منطبعه اسلام بول انتشار میباشد و بواسطه تعطیل آن نامه کرامی با آخر ترسید ، بالاجازه مترجم محترم در مجله بهار درج میکنیم و تحفه ای سودمند و گرانها بستر کین قدردان خودمان تقدیم مینماییم .

أصول حقوق اساسی — اطلاعات مقدماتی .

تعریف — حقوق اساسی شعبه ای از حقوق عمومی است که وضع و شکل دولت را معین میکند و اعضای رئیسه دولتی و اندازه اقتدار آنها را نسبت با شخص متفرقه مشخص مینماید . به بیانی دیگر ، «حقوق اساسی» جمیع قواعدی است که وضع تشکیل پلیتیکی (۳) دولت را معین میکند .

افسام مختلف حقوق اساسی — حقوق اساسی ممکن است مدون و ممکن است عادتی باشد . وقتی که حقوق اساسی نتیجه ترتیبات قانونگذاری بوده و قواعد اصلیه اقتدارات دولتی را بطور قطع معین نماید آن مدون (۴) نامند ؛ در صورتی که قانون منبور نتیجه تغیراتی باشد ، که در ضمن عمل و بعمر و زمان ، تأسیسات دولتی را از روی عادات مستعمله تاریخی اصلاح کرده باشد ، آن را عادتی (۵) خوانند .

نمونه حسابی قوانین اساسیه غیر مدون ، همانا قانون اساسی انگلیس است ، چه گذشته از بعضی اصول مدونه نامند ؛ شرط بزرگ (۶) که بارون (۷) های آن مملکت در ۱۲۱۰ از ژان ساتر (۸) بزور گرفتند ؛ «قانون نامه» (۹) که در ۱۲۲۹ در توطید «شرط» منبور صادر شد ؛ «اعلان نامه قانونی» (۱۰) که در ۱۳ فوریه ۱۶۸۸ اعلام گردید ؛

(۱) مجله بهار ، سال اول ، شماره ۸ ، موزخ ریبع الثانی ۱۳۲۹ هجری = آوریل ۱۹۱۱ میلادی ، صفحه ۴۶۶ . (۲) Organisation Politique . Droits constitutionnels . (۳) Coutumière (۶) . Ecrit (۴) . The Great Charter (۸) . Barons (۷) . Jean sans Terre (۸) . بزرگان کشور . یادشاه انگلستان (۱۱۶۷) . Social Contract (۱۰) . Petition of Rights (۹) . (۱۰) ۱۲۱۶ میلادی .

«قرارداد برقراری سلطنت» که در تاریخ ۱۷۰۰ خانواده هانوور^(۱) را بر تخت سلطنت انگلیس برقرار نمود؛ «قرارداد اتحاد با اکوس^(۲)» مورخه ۱۷۰۷؛ و بالاخره «قرارداد اتحاد با ایرلند^(۳)» مورخه ۱۸۰۰ — قانون اساسی آن دولت بتمامه عادتی است.

بر عکس، غالب قوانین اساسیه عهد جدید، مانند قوانین مختلفه که از سال ۱۷۸۹ بعد در فرانسه برقرار گردیده و همچنان قانون اساسی دول متحده امریکای شمالی و غیره، تمام‌آمد و مدون میباشند.^(۴)

فرق فیجاین قوانین اساسی با قوانین معمولی — قوانین اساسی در دونقطه با قوانین معمولی فرق دارند:

۱ — قوانین معمولی بتوسط مجلس قانونگذاری با ترتیبات معینه و طرزهای مشخصه وضع میشوند؛ در صورتیکه قوانین اساسیه نتیجه رأی مجمع مقننه است که از اعضای مجلسین تشکیل یافته باشد.

۲ — تغییر و اصلاح قوانین معمولی بواسطه آعمال منظم طبیعی قوه قانونگذاری صورت میکیرد؛ در صورتیکه بجهة اعاده نظر و اصلاح قانون اساسی وجود بعضی ترتیبات معینه ناگزیر است. مثلاً بوجب قانون اساسی ۱۸۷۵ فرانسه، لازم است هر یک از دو مجلس قانونگذاری، علیحده اصولی را که باید موضوع اصلاح واقع شود قبول نمایند و بعد در یک مجمع جمع شده اصلاحات مزبوره را بعمل آورند.^(۵)

حقوق اساسی و حقوق اداری

و هقصود هردو: بیان چگونگی تشکیل قوای عمومی دولت و تعین حدود قوای مزبوره^(۶) تویند گان قرن هیجدهم علیحده مدون بودن قانون اساسی هستند و دلایلی که میآورند از اینقدر است: میگویند اولاً رجحان هر قانون مدونی بر عادات از جمله بدیهیات است؛ ثانیاً چون قانون اساسی در حقیقت تجدید قرارداد اجتماعی^(۷) ملت است، بنا بر این باید این تجدید معاهده رسمیت داشته باشد، و تا قانون مدون نباشد رسمیت ییدا نخواهد کرد؛ ثالثاً قانون اساسی مدون، هم وسیله تقییش ملت در امورات دولت، هم وسیله تربیت و تعلیم عالمه مردم است.

(۶) قوانین اساسی که، مانند قانون اساسی سال ۱۸۷۵ فرانسه، اصلاح آن مربوط به ترتیبات فوق العاده باشد «سخت»^(۸)؛ و آنها ایکه، مثل قانون اساسی انگلیس، پرتبه معمولی اصلاح میباشد. قانون اساسی «ملایم»^(۹) نامیده میشوند.

Maison Brunswick - Hanovre (۱)

Scotland (۲)، کشور شمالی جزیره بریتانیای کبیر.

Ireland (۳)، جزیره واقع در غرب جزیره بریتانیای کبیر و دولت آن.

Souple (۴)، Rigid (۵)، Contrat Social (۶).

نسبت با فراد و بنابراین مقصود هر دو شعبه یکی است؛ ولی با این تفاوت که موضوع بحث قانون اساسی، اعضاً رئیس‌ دولت است؛ و قانون اداری اعضاً درجه دوم دولت را موضوع مباحثه قرار نمی‌دهد. عبارهٔ اخیر، قانون اساسی فقط نقشه‌ای عمومی برای آعمال قوانین دولتی می‌کشد و قانون اداری تفصیلات جزئیه و کیفیت این آعمال را به طور سطحی اعضاً درجه دوم دولت معین نماید. و نیز می‌توان گفت که قانون اساسی اصول را وضع نماید، و قانون اداری طرز اجرای اصول مزبور را معین نمی‌کند. مثال: قانون اساسی قاعدهٔ اصلیهٔ حاکمیت ملی را وضع نمی‌کند و قانون اداری در حالتی که شرائط انتخابات را تعیین نماید، اجرای این حاکمیت را دسترس افراد ملت می‌سازد.

قشة این تأثیف — در تعریف قانون اساسی گفته شد که قانون مزبور جمیع قواعدی است که وضع و شکل پلیتیکی دولتی را معین کرده، اعضاً رئیس و اندازه اقتدارات آنها را نسبت با فراد مشخص می‌سازد. از روی این تعریف می‌توانیم تأثیف خود را به سه قسمت اصلی تقسیم نماییم: قسمت اول — وضع و شکل دولت؛ قسمت دوم — اعضاً رئیس‌ آن؛ قسمت سوم — اندازه و حدود اقتدارات دولت نسبت با فراد یا «اصول حقوق شخصیه».

قسمت اول — وضع و شکل دولت.

اطلاعات مهمه اصلیه — باید قیمایین سه اصطلاح ذیل بدقت فرق گذاشت:

ملت^(۱)، دولت^(۲)، حکومت^(۳).

این سه اصطلاح چون خیلی بهم تزدیکند باید دقیق کرد که فرق قیمایین آنها را درست در نظر گرفت. *رتال جامع علوم انسانی*

تعریف — ملت^(۴) عبارت از هیئت جامعه مردمانی است که مطیع یک حکم بوده در تحت حمایت قانون واحد زندگی می‌کند.

(۱) کلمه «ملت» بمعنی دیگری هم استعمال شده و اصطلاحاً این کلمه را برای فرهنگ‌های مختلف مفهوم قویت بکار برده‌اند و باین معنی در تعریف آن نیز می‌گویند: ملت عبارت است از هیئت جامعه مردمانی که از یک اصل و نزدیک بوده دارای عادات و تاریخ و عقاید واحده باشند. و از این تعریف نتیجه می‌گیرند که اهستان^(۵) با اینکه دیگر دولتی ندارد^(۶) باز هم ملت واحده محسوب می‌شود و «اتریش و مجارستان» دولتی است بدون ملت واحده. در حقیقت جانب معنوی این تعریف خیلی جامع و ناقع است ولی چون می‌بجای مادیت هر روزه با تمدن رو باز ایش می‌رود، و از وجود متناسب نیستند، در هر مسئله اثرات فعلی را مناطق میدانند. این است که غالب نویسنده‌گان زمان تعریف متن را ترجیح میدهند.

(۲) La Nation (۱). L'Etat (۲). Le Gouvernement (۳).

(۳) در ۴۱ سالیش.

تعريف دولت — دولت «شرکت پلینیکی» میباشد که بتوسط ملت تأسیس شده است، یا بعبارت اخیری دولت «شخص قانونی»^(۱) ملت است.

دولت چون شخص معنوی و نماینده ملت است، میتواند هم عامل وهم معمول ترتیبات حقوقی بشود. از حیث حقوق شخصی ممکن است مالک یاداين و مدیون واقع گردد و از نقطه نظر حقوق عمومی قدرتی باو و آگذار شده است که میتواند در داخله فرمابار و رای کند و در خارجه باساير دول رابطه داشته باشد و اين قدرت در اصطلاح به «حاکمیت و استقلال داخله و خارجه» معروف است.

فرق فیما بین ملت و دولت — در صورتی که «شرکت تجاری» را از حیث شخصیت معنوی آن ملاحظه کنیم، همان فرقی که فیما بین اعضای شرکت با خود شرکت وجود دارد، فیما بین ملت و دولت هم همان فرق موجود است.

تعريف حکومت (معانی مختلف آن) — کلمه «حکومت» بدون معنی استعمال میشود: یکی معنی الاعم و دیگری یعنی الاخص.

حکومت معنی الاعم — حکومت معنی الاعم عبارت است از جموعه اعضاي که اجرای حاکمیت واستقلال دولتی با آنها محول شده است. و از این نقطه نظر سه قسم حکومت وجود دارد:

(۱) «شخص قانونی» از «Personne morale» و «شخص معنوی» از «Personification Juridique» است. کنده یا قرض بددهد یا مالک خود را ملکی خود مدعی و مدعی علیه واقع شود و برای تمام این ترتیبات حقوقی شخصی لازماست که عقد قرض یا مالکیت با اسم او جاری گشته طرف دعوا واقع گردد، اینست که دولت را «شخص تصوری» ملت فرض کرده از این حیث اورا «شخص قانونی» یا «شخص معنوی» ملت موسوم نموده اند. همچنین در شرکتهای تجاری و انجمنهای خیریه و کمپانیهای مختلف و کلیتا در هر هیئت مرگه نیز این «شخص قانونی» یا «شخص معنوی» را تصور کرده این شخصیت را بهیت رئیسه آنها میدهدند تا در ترتیبات حقوقی طرف معین باشد. شاید ترجمه ای که از این دو اصطلاح شده است چندان مذاق ارباب داشت سازگار نباید. در این صورت باید منتظر دایر شدن انجمان علمی (آکادمی - Académie) ایران شد تا مگر برای این قبیل اصطلاحات ترجمه های صحیح بیدا شود که نویسنده برای هر اصطلاحی بزحمت تجسس و تفکر نیفتند و کسی را هم حق اعتراضی نباشد. و البته در صورتیکه این روز فیروز رسید، اگر در بعضی اصطلاحات نویسنده خطأ کرده باشد، اصلاح آن کار آسانی است و بهمین جهت در ترجمه و تألیف این کتاب اصطلاحات پفرانسهم نوشته میشود و هر چه مطلب تحریکی لازم داشته باشد تحریح میگردد، تا عجاله خواسته از زحمت تجسس و تفکر بی نیاز شود و در آن‌ها برای اصلاح زحمتی در کار نباشد.

حکومت مستقیم — که در آن، ملت مستقیماً حق حاکمیت خود را اجرا مینماید.
حکومت نمایندگی تام — که در آن، ملت اجرای حاکمیت را به نمایندگان
لاینzel خود واگذار میکند..

حکومت نمایندگی ناقص — که در آن، ملت اجرای حاکمیت را به نمایندگان
منتخب خود متحول نماید ولی هر وقت بخواهد میتواند آنها را از این و کالت معزول کند.

حکومت معنی‌الآخر — مفهوم «حکومت معنی‌الآخر» با مفهوم «قوه مجریه» یکی و بنابراین میتوان این دو اصطلاح را متراff دانست. در اصل ۷ قانون اساسی ۱۸۷۵ زویه فرانسه هم مقصود از کلمه حکومت همین معنی است. و از این نقطه نظر دو قسم حکومت تشخیص داده اند:

حکومت سلطنتی — که در آن، قوه اجرائیه به پادشاه متعلق و بعداز او هم نسل بعدنسل باعثاب او منتقل میشود.

حکومت جمهوری — که در آن، رئیس قوه اجرائیه بمحض اکثریت آراء تمام ملت یا با اکثریت آراء مجلسین برای مدت معینی انتخاب میشود.

فرق فیما بین دولت و حکومت — قاعده‌اصلیه: دولت شخص معنوی است که از ملت تولید شده است؛ در صورتیکه حکومت عبارت از اعضائی میباشد که با اسم دولت مأمور اجرای حاکمیت هستند. دولت تغیر نایذیر و دائمی است؛ در صورتیکه حکومت موقتی میباشد؛ چنانکه در فرانسه از زمان ختم وضع قدیم تا امروز بازده مرتبه شکل حکومت تغییر کرده و با وجود این فرانسه همان فرانسه است. — نتایج قانونی: از دائمی بودن دولت دو نتیجه استخراج میشود:

۱ — عهدنامه‌های هر دولت با وجود تغییرات شکل حکومت آن همیشه مجری و اجرای آن اجبار است.

۲ — قوانینی که بطور منظم وضع و منتشر شده باشد نیز تغییر نخواهد نمود.

آشکال مختلفه که ممکن است در دولت یافته شود — دولت ممکن است بسیط

یا من گب باشد:

دولت بسیط یا واحده آن دولتی را گویند که دارای وحدت کامله بوده و تمام اجزاء آن یکی و غیر قابل تقسیم باشد. میتوان دولت ایران و فرانسه و ایتالیا و اسپانیا

وغیره را برای «دولت بسیط» مثال آورد.

دولت مرگبه آندولتی است که بواسطه اتحادی منقبض یا منبعط از دو یا چند دولت مرگب باشد.

افسام مختلف دول مرگبه — دول مرگبه آشکال مختلفه دارند که به «اتصال شخصی» و «اتصال حقيقی» و «اتصال لایتجزی» و «دول متعدد» و «دول متصله» معروف میباشند.

الف — اتصال شخصی.

تعريف — «اتصال شخصی» وقتی اتفاق میافتد که دو دولت در تحت سلطنت یک سلطان واقع و سرآمدن موعد اتصال هم انقضای مدت سلطنت آن سلطان یا انفراسن خانواده او میباشد. ولی دولتين شخصیت متمایزه خود را چه از حیث کارهای داخله و چه از حیث امور خارجه از دست نمیدهد.

طبعیت اتصالات شخصی — طبیعت اتصال شخصی بواسطه دو حالت عمده معین میشود:

این اتصال موقتی است و بعد از فوت سلطان یا انفراسن خانواده سلطنت، از هیان میرود:

شخصیت ممتازه هر یک از دو دولت چه از حیث قوانین اساسیه داخله و چه از حیث روابط خارجه بحال سابق خود یافی نمیماند، جمهوری جامعه دولتين فقط یکی و آن شخص سلطان است.

مثال اتصال شخصی: هولاند^(۱) و کراندوشه^(۲) لو گرامبور ک^(۳) ناپولت کیوم سوم^(۴) پادشاه هولاند که در ۲۳ نوامبر ۱۸۹۰ اتفاق افتاد، شکل اتحاد شخصی را داشتند ولی بعداز این واقعه اتصال مزبورهم برهم خورد. امروزه تنها مثالی که میتوان برای اتصال شخصی آورد، همانا اتصال بلژیک با دولت کنگوی آزاد^(۵) است، که از تاریخ ۱۸۸۵ نویولد^(۶) دوم پادشاه بلژیک در آن واحد امپراتور کنگو هم میباشد، و این اتصال تافق پادشاه مشار^{الیه} امتداد خواهد یافت.

(۱) Holland، از کشورهای شمالی اروپا.

(۲) Grand-Duché de Luxembourg، کشور کوچک واقع بین آلمان و فرانسه و بلژیک.

(۳) Congo Belge، کشور واقع در وسط قاره افریقا.

(۴) Guillaume III، پادشاه بلژیک (۱۹۰-۱۸۲۰ میلادی).

ب — اتصال حقیقی .

تعریف — دو دولت وقتی اتصال حقیقی پیدا می‌کنند که بطور قطعی و همیشگی در تحت سلطنت عالیه یک سلطان واقع و در حالتی که هر یک از آنها شخصیت ممتازه داخله و قوانین اساسیه و حکومت مخصوصه خود را حفظ مینمایند، در خارجہ فقط یک دولت تشکیل می‌دهند.

طبیعت اتصال حقیقی — فرق آن با اتصال شخصی — اتصال حقیقی دو طبیعت متمایزه دارد:

- ۱ — این اتصال دائمی است، در صورتی که در اتصال شخصی این حالت موقتی می‌باشد.
- ۲ — از حیث امور داخله، مانند اتصال شخصی، شخصیت متمایزه هر یک از دولتين محفوظ می‌ماند؛ ولی از حیث امور خارجہ شخصیت متمایزه هر یک از آنها از میان رفقه، دو دولت دارای یک شخصیت خارجہ می‌شوند. بعبارتی اخیری در اتصال شخصی، چه از حیث امور داخله و چه از حیث امور خارجہ، دو دولت متمایزه وجود دارد؛ در صورتی که در اتصال حقیقی از حیث امور داخله دو دولت واز نقطه نظر خارجہ فقط یک دولت موجود است.

مثال اتصال حقیقی : بعد از بهار سال ۱۹۰۵ که رشتہ اتحاد بین دولتين سوئد و نروژ قطع شد، اتریش و مجارستان فقط مثالی است که از اتصال حقیقی باقی مانده است^(۱).

ب — اتصال لا یتجزئیات فرنگی

دو یا چند دولت وقتی اتصال لا یتجزئی پیدا می‌کنند که شخصیت داخله و خارجہ فرد فرد آنها در ضمن شخصیت هیئت متعلقه محسوب شود. رشتہ اتحاد فرمایین دول جزو از اتصال حقیقی هم محکمتر است و در حقیقت دول جزو چه از حیث امور داخله و چه از حیث امور خارجہ در ضمن هیئت متعلقه محسوب می‌شوند؛ فقط شخصیت علیحده که دارند در ترتیبات اداری و قوانین مدنی آنها می‌باشد.

(۱) مبنای قانون اساسی حاليه دولت امیر امپوري «اتریش و مجارستان» که نتیجه موافقت حاصله بین دولتين می‌باشد بر دو ملت است. اصول این قانون اساسی بواسطه دو قانون، که یکی در ۲۱ دسامبر ۱۸۶۷ بت渥سط پارلمان (۲) اتریش و دیگری در همان سال بت渥سط پارلمان مجارستان وضع شده است، معین می‌گردد.

(۱) بقیه «حقوق اساسی» نه در دوره اول مجله بهار و نه در دوره دوم منتشر نگردیده و همچنان ناقص مانده است. (۲) Parlement، مجلس مبعوثان.